

SYNDYKAT - WOLNY - GORNIKOW

C. F. T. C.

XVI Kongres Sekcyj Polskich

**SPRAWOZDANIE Z
DZIAŁALNOSCI SYNDYKALNEJ**

(Raport Moralny)

LENS - DNIA 1 PAZDZIERNIK 1961

XVI-ty Kongres Polskiej Federacji Górników
C.F.T.C.- LENS, dnia 1-go Października 1961 r.

Porządek dzienny obrad Kongresu.

- 1- Otwarcie Kongresu i powitanie gości. 9 = 30 = =
- 2- Przyjęcie porządku dziennego.
- 3- Sprawozdanie sekretarza protokolarnego.
 - a) skarbnika
 - b) komisji rewizyjnej.
 - c) dyskusja nad sprawozdaniem.
- 4- Przedstawienie działalności syndykalnej (raport moralny)
 - a) dyskusja nad sprawozdaniem.
- 5- Przerwa obiadowa oraz przemówienie gości.
- 6+ Wybór prezydium i komisji rewizyjnej
(czyli zarządu Polskiej Federacji Górników)
- 7- Wnioski na Kongres Plenarny.
- 8- Przemówienie przedstawiciela Centrali.
- 9- Wolne wnioski i głosy.
- 10- Zakończenie obrad XVI-go Kongresu P_olskiej Federacji.

Zarząd P_olskiej Federacji Górników
C.F.T.C.

Załącznik A

Sekcja Polska
Stan Sekcji (ogólny członków)
Czynnych górników
Pensjonowanych
Wdów

..... Razem

Lens, dnia I Października 1961

Pieczeń sekcji i podpis

Załącznik B

M A N D A T

Sekcja Polska
bierze udział w Kongresie Federacji Polskiej w dniu I.IO.1961
Sekcje nasza reprezentują

- I-
- 2-
- 3-
- 4-
- 5-

Pieczeń

Podpis prezesa

STAN KASOWY

Sprawozdanie kasowe za okres od 25-8-1959 do 20-7-1961 r.

<u>Dochód.</u>		stare	
Z przeniesienia.....	86.805		fr.
Procent od składek członkowskiej	3.840	"	
Od Konfederacji CFTC z Paryża na kurs szkol- eniowy	35.550	"	
Procent od składek członkowskich 28.I.60...	18.525	"	
" " " " 7.3.60...	6.595	"	
" " " " 26.3.60...	20.840	"	
" " " " 26.3.60...	3.740	"	
" " " " 5.7.60...	12.180	"	
" " " " 16.I.61...	29.390	"	

Dochód do dnia 20 marca 1961 r. 217.455 Starych
Frankow

Rozchód

- 16.8.1959 r. Kurs szkoleniowy Vaudricourt.....	58.550	Lek.F.
(Federacji Pol.....	23.000	"
- 6.9.1959 XV-ty Kongres Polski, msza św.....	5.000	"
- 6.9.1959 " " wydatki prezesa.....	2.800	"
- 6.9.1959 " " pobyt i obiady Kongresu....	28.000	"
- 6.9.1959 Udział Fed. Pol. w dopłacie za auto- bus na Kongres.....	5.000	"
- 6.9.1959 Slogany na XV-ty Kongres.....	1.500	"
- 6.9.1959 Drukarni za okładki do raportu moral... 3.980	3.980	"
- Za recueil de texte Kasy Górniczej....	685	"
Za abonent " Głos-Pracy "	235	"
Koszta dwóch członków na Kongres Nar... 24.000	24.000	"
Kurs szkoleniowy Vaudricourt.....	30.000	"
Tusza do pieczętki.....	390	"
Wydatki korespondencyjne Prezesa POL.FED. za okres 1959-1960.....	860	"
Zwrot kosztów podróży 2-om członkom Kom. rew.....	1.720	"
- 25.6.1960 Zwrot kosztów podróży i udział prezesa na zlocie K.S.M.P.....	1.000	"
- 5.3.1961 42 znaczki i 2 podróże Prezesa.....	300	"
- 5.3.1961 Wizyta Prezesa u chorego Sekr. Fed. Pol. w czasie Jego choroby.....	600	"
- 16.3.1961 Recueil des textes z Kasy Górniczej....	685	"
- 18.3.1961 Abonament " Głos Pracy "	235	"
- 5.3.1961 Zwrot kosztów podróży za posiedzenia Rady Pol. Fed.od.27.9.1959 do 5.3.61;17.870	17.870	"

Razem rozchodu od 27.9.59 do 5.3.61 r..... 183.410
lekkię frs

Dochód od 20-go marca 1961 do 20-go lipca 1961 r.

- 20 marca 1961 z przeniesienia..... 34.045 lek.frs
- 5.lipca 1961, procent z składek członkowskich...25.620 " "

Razem..... 59.665 lek. fr.

Rozchód od 20-go marca 1961 r. do 20 lipca 1961 r

- 20 marca 1961 r. Zwrot kosztów podróży Kom. Rew. .. 2.120 l.fr.
- 26 marca 1961 r. Nadzwyczajne posiedzenie Rady Pol.
Federacji Górników..... 3.215 l.fr

Razem rozchodu 5.335
Lekk. Fr.

59.665 lekkich franków
- 5.335 " "

Saldo 54.330 lekkich franków

Nosux-les-Mines, dnia 20 lipca 1961 roku

Skarbnik

A. SWIETEK

Lens, dnia 28 Sierpnia 1961

Okólnik do Zarządów Sekcji Polskich
Sprawa; XVI-ty Kongres Polskiej Federacji.

Zarząd Polskiej Federacji Górników CFTC, podaje do łaskawej wiadomości, iż XVI-ty Kongres Polskiej Federacji Górników, odbędzie się w niedzielę dnia 1-go Października w nowej sali Syndykatu LENS.

Na mocy statutu, każda sekcja polska deleguje na kongres 2 delegatów. Sekcje przekraczające 200 członków (czynni i pensjonowani) ma prawo do dodatkowego delegata. Według tradycji, na kongres winni przybyć prezes i sekretarz sekcji. W wyjątkowych wypadkach, gdy któryś z nich nie może przybyć, winien ich zastąpić bezpośredni zastępca.

Koszta podróży delegatów na kongres pokrywa sekcja. Federacja natomiast wystawi bezpłatny obiad dla wszystkich uczestników kongresu.

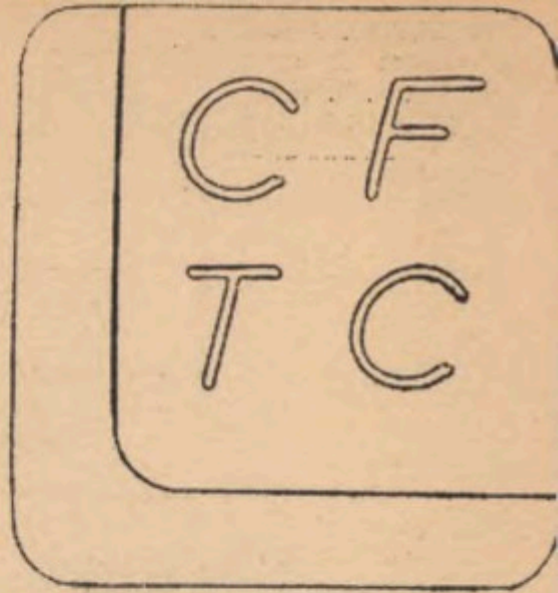
Raport moralny, czyli sprawozdanie z działalności syndykalnej zostaje wysłany już teraz, ażeby umożliwić sekcjom przedyskutować jego zawartość oraz wniesienia wniosków na kongresie.

Zawiadamy przytym, iż na Kongresie sprawozdanie działalności syndykalnej, nie będzie powtarzane, ze względu na brak czasu, tylko omówiony. Dlatego też wszyscy uczestnicy kongresu winni się zapoznać z jego treścią przed kongresem i przystąpić do bezpośredniej dyskusji na kongresie.

Załącznik B, należy wypełnić dokładnie i przesłać do sekretariatu LENS do 15 września br. Natomiast załącznik A powinna każda sekcja oddać go przy wchodzeniu na salę kongresu (zaznaczamy że jedynie wypełniony załącznik A daje prawo sekcji do wzięcia udziału w kongresie. Zwracamy uwagę, iż na załączniku należy podać cyfry członków tak czynnych jak i pensjonowanych oraz wdów. Dlatego że dwuroczny spis jest bowiem naszą jedyną kontrolą naszych stanów liczbowych.

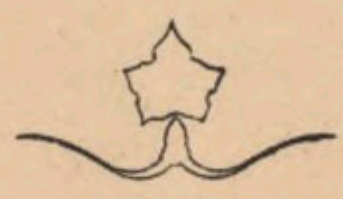
Opracowany porządek dzienny załączamy do niniejszego okólnika. Nie zapominajcie że do dnia 15 września br. należy się Wam przesłać do syndykatu wypełniony załącznik EB, ze względu na obiad, który musimy zamówić dla każdego delegata.

A więc do naszego spotkania się na XVI-ym Kongresie Polskiej Federacji Górników w Lens.

6ème CONGRÈS

SEKCYJ POLSKICH

LENIN, DNIA 1 PAZDZIERNIK 1961.

FEDERACJA POLSKA
Syndykatu Wolnego Górników
C.F.T.C.
21, Rue Diderot-LENS

XVI-ty Kongres Sekcji Polskich
-- LENS, dnia 1 Pazdziernika
1961 r.

Sprawozdanie z dwu letniej działalności syndykalnej
---- przedstawione przez Fr. Szczepaniaka w imieniu
Zarządu Polskiej Federacji Górników.

Drodzy koledzy,

Od ostatniego naszego Kongresu, minęło dwa lata akcji syndykalnej, dlatego Zarząd Polskiej Federacji Górników pragnie w niniejszym sprawozdaniu podać cześciowe ogólne wyniki w dziedzinach zmagañ o lepszy byt dla rodzin robotniczych.

Na wstępie też tego sprawozdania, w imieniu Zarządu Polskiej Federacji Górników; pragniemy podkreślić, iż jednym z naszych najpiękniejszych filarów organizacyjnych, to Polskie Sekcje Górnicze, które właśnie tworzą Polską Federację Górniczą.

Dzięki terenowym działaczom, którzy pomimo ich codziennej ciężkiej pracy w podziemiach kopalń, swe wolne chwile poświęcają w chrześcijańskich Związkach zawodowych, dla dobra sprawy robotniczej oraz całego świata pracy.

Powyższe cechy dodają im siły w tej akcji, wierząc iż tylko przez wytrwałość oraz poświęcenia urzeczywistnić można cały szereg spraw dotyczącę się naszego codziennego życia robotnika-emigranta na obczyźnie.

Wysiłki ich nie ograniczają się tylko na powyższym zadaniu, dlatego iż z zasad Polaka-Katlika w którym ustawicznie tkwi w sercu troska rodzinna, dalekie wspomnienia naszych tradycyjnych uroczystości, tak pamiętnych każdemu polakowi, o których jest niemożliwością zapomnieć.

Dlatego Sekcje nasze w terenie, które przybrały sobie Francje jako drugą ojczyznę, dbają o polskim życiu w koloniach górniczych, urządzając uroczystości czysto polskie.

W jednym słowie Górnicze Sekcje Polskie, stoją wspólnie razem z związkami towarzystw świeckich w obronie dobrego imienia polskiego na Obczyźnie, oraz w obronie spraw socialnych dla naszych pracowników, które nie jedno krotnie zostały wykazane, pomimo ogromnych trudności napotykaných w tej dziedzinie naszych prac, w służbie dobra naszych rodaków na Emigracji.

Z trudów i bólów nasz wszystkich zrodzi się jedynie lepsza przyszłość dla świata pracy, dla każdej jednostki pracującej, w zapewnieniu im należytego życia, oraz spokoju.

Dziękacze Polskich Chrześcijańskich Związków Zawodowych, wierzą iż tylko przez utrzymanie naszych ciągłości tradycyjnych, przez bratnią współpracę, umożliwi zbudować kolosalny gmach potęgi świata pracy, na którym zostaną wypisane słowa " Sprawiedliwość Społeczna " .

AKCJA ZAWODOWA

Socjalna sytuacja we Francji

Sytuacja na odcinku socjalnym staje się coraz cięższa i zaczyna mniej czy więcej niepokoić ośrodki rządowe jak i władze publiczne. Niektórzy z pośród wysoko postawionych osobistości, wydają się być zdziwieni, a technokraci wysilają się na uzasadnienie przyczyn poprzez rozważania natury politycznej. Tymczasem sprawa jest prosta- sytuację wytworzyło niezadowolenie społeczne, w pełni uzasadnione.

Mimo, że pewien minister usiłował dowieść odwrotnie, to jednak jego optymistyczne deklaracje nie przekonały nikogo. Szczególnie ludzi pracy, a jeszcze mniej gospodynie.

Ze zwyczajka cen produktów żywnościowych jest mniej dotkliwa aniżeli w przeszłości w pewnych okresach, co wykazują naprawdę wskaźniki oficjalne, to jednak nie przeszkadza, że budżet rodzinny stale się zmniejsza.

Jeśli dodamy do tego, że mimo oficjalnych deklaracji o powrocie do wolnej dyskusji w sprawach zarobkowych, t. zw. Patronat francuski w większości wypadków odmówił dyskusowania zarobków, woląc decydować jednostronnie, zrozumiałem staję się, że niezadowolenie musi wzrastać. Mało bowiem skorzystali pracownicy z umów zarobkowych, otrzymując zresztą małą podwyżkę tylko zarobku gwarantowanego. Biorąc jednak pod uwagę, że zarobek gwarantowany nie jest odpowiednikiem względnym zarobku rzeczywistego, łatwo dojdziemy do wniosku, że pracodawcy odmawiają możliwości podniesienia siły kupna.

Po cóż więc szukać gdzieindziej przyczyn obecnej, trudnej atmosfery społecznej i zrzucić odpowiedzialność na niektóre organizacje. Niech pracodawcy zrozumieją nareszcie, że eksploatowanie wyrozumiałości świata pracy, wyrozumiałości powodowanej troską, by nie nie przedsiębrać, co mogłoby narazić wolności demokratyczne i republikańskie, ma swoje granice. Przekroczenie poza te granice wyrozumiałości może spowodować gniew, który może sprowadzić najgorzejse konsekwencje.

Niech pracodawcy stale mają świadomość, że w innych krajach postęp idzie olbrzymimi krokami również na odcinku społecznym. Podczas gdy u nas, co najmniej od lat trzech lub czterech, cofamy się. Świat pracy, prawie sam, na swoich barkach odczuł ciężkie ofiary. Wszyscy pracujący mieli prawo przypuszczać, że ich ofiary będą czasowe tylko i, że w momencie odzyskania równowagi gospodarczej będą mogli w szerokiej mierze skorzystać z uzasadnionych rezultatów. Tymczasem nic z tego nie

Zakłady się ekwipują i wzbogacają, z czego pracujący otrzymuje mgliste przyrzeczenia korzyści w postaci pewnych sum. Sum, które częściowo są ucinane z funduszy przeznaczonych na finansowanie organizmów społecznych jak na przykład Ubezpieczalnię Społeczną.

W 1959 roku - 54 proc. pracujących we Francji zarabiało mniej jak 50.000 frs miesięcznie, między którymi ponad pół miliona osób nie otrzymywało więcej, jak zarobek gwarantowany (SMIG) to jest mniej jak 28 tysięcy frs na miesiąc. Ze swej strony jesteśmy przekonani, że istnieje możliwość usunięcia tego skandalu i dokonania kroku naprzód na drodze postępu społecznego. Dlatego Rada Krajowej Federacji CFTC, wezwała wszystkie syndykaty, by użyły wszystkich sposobów celem zażądania natychmiastowego podniesienia siły kupna poprzez podwyżkę zarobków rzeczywistych oraz ustalenia prawdziwego minimalnego zarobku, odpowiadającego potrzebom życiowym.

Co dotyczy się naszej organizacji, ustawicznie wskazywaliśmy na fakty, że jeśli pracodawcy mają zamiar rozdzielić pewne sumy między personel z tytułu zainteresowania przedsiębiorstwem, niech przeznaczą je na realizację powyższego programu i niech przyjmą zasadę progresywnego zmniejszenia czasu pracy, bez uszczuplania siły kupna . Zresztą sytuacja w dziedzinie zatrudnienia nakazuje to obecnie, jeśli chce się uniknąć, w bliskich już może latach, chronicznego bezrobocia, które może być zalążkiem awantury.

SPRAWA ZAROBKOW

W celu podniesienia siły kupna mas pracujących. Rada Krajowa Federacji Górniczej CFTC, już w grudniu 1959 roku domagała się podwyżki zarobków w kopalniach węgla, i po długich i mozolnych pertraktacjach, minister Przemysłu Pan Jeanneney zapoznał naszą delegację z decyzją rządową odnośnie zarobków górniczych przedsiębiorstw korzystających ze Statutu Górnika o 2;5 proc. podwyżki podstawowego zarobku od I-go stycznia 1960 roku, plus 1,5 proc. od I-go maja, czyli ogólna podwyżka wynosić będzie 4 proc. od I-go maja

Istotnie 4 proc. podwyżki zarobków jest niewystarczające, bo przecież Krajowa Federacja Górników C.F.T.C. wyznaczyła wyższy proc. podwyżki spowodu ze ceny idą w górę, jak i zresztą przypomniaka, że w dziedzinie zarobków, zarobki górnicze są opóźnione, nawet z temi 4 proc. podwyżki , zarobki górników będą najniższe w porównaniu do innych zawodów upaństwowionych lub nie.

Biorąc to wszystko pod uwagę, przywódcy syndykalni C.F.T.C. nie zaprzestali swych zabiegów i dyskusji w celu dania rodzinom robotniczemu dostępne warunki życiowe, przez użycie nowej podwyżki zarobków w górnictwie począwszy od 15 października 1960 r. .

Tak że zarobek podstawowy począwszy od powyższej daty wynosi.

Dla personelu kopalnianego podziemia

Kategoria;	godz. zarobek;	dzienny zarobek	w nowych frankach ;
1.....;	1,619 ;		13,357
2.....;	1,781 ;		14,692
3.....;	1,943 ;		16,028
4.....;	2,121 ;		17,497
5.....;	2,315 ;		19,100
6.....;	2,509 ;		20,703

Dla personelu kopalnianego na wierzchu.

Kategoria ;	godzinny zarobek ;	dzienny zarobek wNF. ;
1.....;	1,372 ;	10,976 ;
2.....;	1,509 ;	12,074 ;
3.....;	1,646 ;	13,171 ;
4.....;	1,784 ;	14,269 ;
5.....;	1,921 ;	15,388 ;
6.....;	2,058 ;	16,464 ;
7.....;	2,195 ;	17,562 ;

Ta druga z kolei podwyżka nie rozwiązała zagadnienia zarobkowego w górnictwie, która była nadal uważana jako za niewystarczająca, Pragnąc uzyskać dostosowania zarobków do siły nabywczej, Rada Krajowej Federacji Górniczej C.F.T.C. podjęła na nowo zabiegi u czynników rządowych w celu urzeczywistnienia naszej rewindykacji, tak że w styczniu br. Pan Alby Główny Dyrektor Kopalń podał do wiadomości, organizacją zawodowym ze od I-go lutego zarobki będą podwyższone o 3 proc. i o jeden procent począwszy od I-go września. Oboz wysokość podwyżki zarobków w kopalniach węgla na rok 1961.

Te wyniki powinny być dla nas bodźcem, by osiągnąć nasz pierwszy objęty, dogonienia opóźnienia jakie zaznały od 1959 roku zarobki górników w porównaniu do zarobków innych przemysłow.

O jej uzyskanie nadal będzie prowadzona akcja , tym bardziej gdyż wydajność górnika francuskiego jest zawsze ta sama, która zrobiła najwięcej postępu w Europie. Dorzycmy, że sprawa podwyżki zarobków usprawiedliwia się tym bardziej, że płace akordowe obniżają się bezustannie, że różne premie mają tendencję do zniknięcia razem z pewnymi drobnymi korzyściami w naturze.

Tak że zarobek podstawowy począwszy od I-go lutego br. z podwyżką 3 proc. (nie zaliczony 1proc. od września) przedstawia się następująco.

Dla personelu kopalnianego podziemia

<u>Kategoria</u>	<u>godzinny zarobek</u>	<u>dzienny zarobek w N.F.</u>
I.....	I,668	I3,76I
2.....	I,835	I5,I37
3.....	2,002	I6,5I3
4.....	2,I85	I8,027
5.....	2,385	I9,678
6.....	2,585	2I,330

Dla personelu kopalnianego na wierzchu;

<u>Kategoria</u>	<u>godzinny zarobek</u>	<u>dzienny zarobek w N.F.</u>
I.....	I,4I3	II,304
2.....	I,554	I2,434
3.....	I,696	I3,565
4.....	I,837	I4,695
5.....	I,978	I5,826
6.....	2,I20	I6,956
7.....	2,36I	I8,086

Jesteśmy przekonani że akcja nasza powinna być nadal poparta przez sekcje syndykalne jeszcze bardziej niż kiedykolwiek w celu uzyskania zadawalających zarobków w górnictwie.

SKROCENIE CZASU PRACY W GÓRNICTWIE.

Z początkiem roku 1960 ukazającym się kryzysem gospodarczym oraz konkurencja nowych źródeł energetycznych powodowały pewien zastój w górnictwie. Smutnej pamięci "świątówki" z przed ostatniej wojny światowej, pojawiły się znowu na horyzoncie i poszczególne zagłębia już doznały skutek częściowego bezrobocia.

W zagłębiu Nord i Pas-de-Calais, zapasy węgla gromadziły się coraz bardziej i w marcu górnicy świętowali dwa dni.

Częściowe bezrobocie wysunęło znowu na pierwszy plan zagadnienie skrócenia czasu pracy. C.F.T.C. twierdziła iż nie ma powodów by górnik w dalszym ciągu padał ofiarą braku koordynacji w rozdziale środków energetycznych. Zresztą, wysiłek górnika we Francji doszedł do szczytu i czas najwyższy, by don skorzystał chociaż w części z wyników wysokiej produktywności do jakiej się głównie przyczynił.

Wystarczyło tylko porównać czas pracy w górnictwie sąsiednich krajów by się przekonać, że pod tym względem Francja zostaje stopniowo wyprzedzona.

Dlatego też, Krajowa Federacja Górników CFTC, mnożyła swoje interwencje w Dyrekcji kopalń oraz w ministerstwach, żądając stopniowego powrotu do 40-godz. tygodnia pracy. Jako pierwszy etap, CFTC proponowała jeden dzień wolny od pracy co dwa

(0)
tygodnie bez uszczerbku w zarobku.

Interwencje te spowodowały, iż Dyrekcja kopalń zaproponowała rozpoczęcia rozmów w miesiącu maja ubr.

Nareszcie, po kilku miesięcznych dyskusjach, została podpisana umowa z Zarządem Kopalń Francuskich, w dniu 1 października 1960 roku, czyli aktualnie rok temu zdążająca do stopniowego powrotu do 40 godzinnego tygodnia pracy w górnictwie.

Umowa ta wprowadza jeden dzień dodatkowego spoczynku co dwa tygodnie w górnictwie francuskim. Nowy system obowiązuje od 17 października 1960 r.

Zasada dodatkowego spoczynku.

Umowa przewiduje zasadę jednego dnia wolnego od pracy co dwa tygodnie, dla wszystkich pracowników korzystających ze Statutu górnika. Dniem wolnym od pracy będzie we większej części poniedziałek, czyli że górnik będzie miał w miesiącu, dwa dni spoczynku.

Czas pracy;

Regulaminowy czas pracy pozostaje bez zmian, czyli 7 godzin 15 minut na dole i 8 godzin na powierzchni lecz praktycznie czas pracy zostaje przedłużony o 15 minut dziennie.

Zarobki

Umowa przewiduje że zarobkiienne będą obliczane na podstawie 8 godzin i 15 minut zamiast za 8 godz.. Stawki akordowe pozostają bez zmian, lecz wobec tego że górnik będzie pracował 15 minut dłużej, jego zarobek powinien ulec podwyższeniu.

Świadczenia za dni spoczynku.

Umowa wyznacza ilość dni wolnych od pracy, czyli 26, niezależnie od niedzieli urlopów płatnych, oraz sposób ich wynagradzania. Cztery dni świąteczne przypadające w tygodniu nie będą wynagradzane tak jak poprzednio.

Pozostaje 22 dni do zapłacenia. System zapłaty za te dni jest następujący. a) 1 Maja i Święto Barburki ustanowione prawem będą wypłacane na poprzednich warunkach - czyli pełne dniówki, b) 9 dni wolnych od pracy, które stanowią kompensatę za przedłużenie czasu pracy o 15 minut dziennie. - c) 11 dni wolnych od pracy i płatnych (pięć poprzednio i 6 nowych.

Wobec tego że 9 dni wolnych od pracy stanowią kompensatę za dodatkowe kwadransy pracy, w zasadzie nie są one płatne. Na 20 dni pozostałych, 11 jest więc płatnych. Postanowiono jednak rozłożyć świadczenia tych 11 dni na 20 dni wolnych od pracy, ażeby nie było zbyt wielkiej różnicy przy poszczególnych wypłatach.

Za każdy z tych 20 dni, górnik otrzyma więc świadczenia w wysokości 11/20-tych, czyli 55 proc. dziennego zarobku. Do

tego należy doliczyć zarobki za dodatkowe kwadransy, tak że każda wypłata będzie mniejwięcej pełna, mimo dni spoczynku.

Pomimo że niniejsza zdobycz nie wpełni daje zadość uczynie nie korporacji górniczej, to jednakowoż nie trzeba zapominać, że powyższe otwarło drogę do 40 godzinnego tygodnia pracy.

ODNOSNIE GÓRNIKÓW DOTKNIĘTYCH PYLICĄ.

Od dość długiego czasu już, liczne składane postulaty odnośnie górników dotkniętych chorobą zawodową o zezwolenie odejście na przedwczesną emeryturę, zostało w końcu doprowadzone do skutku.

Z okazji dyskusji nad budżetem na rok 1961, została powzięta decyzja tycząca górników dotkniętych pylicą, a mianowicie artykuł 89 ustawy Finansów na rok 1961 udzielił prawo górnikom liczącym 15 lat pracy w kopalni i dotkniętym inwalidztwem z racji pylicy conajmniej równym 30 proc. na przedwczesne odejście na pensję.

Niestety zastosowanie tej ustawy było różnie interpretowane przez ministrów jak i przez większość Rady Administracji Kasy Górniczej, spowodu że wyżej podany art. 89 nie zapewniał tej kategorii, prawo do odszkodowania za opał i mieszkanie, jak i zarazem praw do innych korzyści górniczych ubezpieczeń społecznych w dziedzinie choroby.

Dzięki akcji CFTC przeszkody te zostały usunięte, i dziś wszyscy górnicy dotknięci pylicą, obecni w pracy 1-go stycznia 1961 roku, mogą odejść na przedwczesną emeryturę.

Podkreślamy w każdym bądź razie, że jeśli sprawa jest załatwiona dla górników dotkniętych pylicą obecni w pracy w dniu 1-go stycznia 1961 r. i liczących 15 lat efektywnej pracy pod ziemią i dotknięci stałą częściową niezdolnością wynoszącą conajmniej 30 proc., pozostaje do załatwienia sprawa innych górników dotkniętych pylicą przyjętych na pensję inwalidzką przed tą datą, albo tych którzy opuścili kopalnie przed tą datą.

Wobec podobnego arbitralnego wykluczenia tej kategorii inwalidów, gdyż utrzymujemy że Ustawie tą stosuje się pod warunkiem że ma się 30 proc. pylicy i 15 lat przepracowanych.

Jesteśmy pewni że działacze i członkowie poprą naszą akcje w tym kierunku.

ROCZNA PREMIA PRODUKTYWNOŚCI.

Jeżeli produktywność wzrasta, to nie mniej przynależy się tutaj przypomnieć że powoduje to także do bezpośredniego przyznania premii wyniku jak i premii produktywności.

Na podstawie uzgodnionej ugody w dniu 25 grudnia 1955 rok personelowi kopalnianemu, zostaje wypłacana przy końcu miesiąca czerwca każdego roku tak zwana roczna premia produktywności.

Jak koledzy mogli stwierdzić, że niniejsza premia która wynosiła w roku 1956, 6.500 fr. w roku 1958, 7.000 frs, w roku 1959, 7.500 frs, w roku 1960, 8.000 fr. w roku 1960, 8.500 fr. a w czerwcu 1961 roku, 90 nowych franków.

PREMIA WYNIKU.

Realizacja wyłącznie CFTC, a która jest czynnikiem bardzo ważnym w budżecie rodzinnym, spowodu jak niejednokrotnie mówiliśmy, jest i ona także każdego półrocza podwyższana.

Dla orientacji kolegów podajemy jej stopniowe podwyższania.

- Drugie półrocze 1956-wynosiła ona 8,90 proc.
- Pierwsze półrocze 1957 9,38 "
- Drugie półrocze 1957..... 9,52 "
- Pierwsze półrocze 1958..... 9,70 "
- Drugie półrocze 1958..... 9,73 "
- Pierwsze półrocze 1959..... 10,05 "
- Drugie półrocze 1959..... 10,70 "
- Pierwsze półrocze 1960..... 11,34 "
- Drugie półrocze 1960..... 11,71 "
- Pierwsze półrocze 1961..... 12,08 "

WYBORY DELAGATOW GORNICZYCH.

W dniu 9 września roku 1959, na Kongresie Polskiej Federacji Górników, apelowaliśmy, ażeby każde następne wybory wykazały postępy naszej organizacji zawodowej, moznaby dziś powiedzieć że apel powyższy nie był bez echa, spowodu że w dniu 16 maja 1961 roku, z okazji wyborów delegatów górniczych we wszystkich zagłębiach Francji, CFTC wzmocniła swoje pozycje.

W porównaniu do 1958 roku można stwierdzić że CFTC jest jedyną organizacją która postępuje naprzód, podczas kiedy CGT i FO cofają się.

Wyniki wyborów z całej Francji dały następujące wyniki.

	CFTC	FO	CGT
- Rok 1958 (procentach)	16,97	13,50	69,48
- Rok 1961	18,81	13,24	67,62

W zagłębiu Nord i Pas-de-Calais, CFTC zdobyła 884 nowych głosów podczas kiedy FO traci 2.639 i CGT 8.091 głosów

Wspaniały sukces odniósł nasz kolega Jozef MAŁECKI z Bruay, został on wybrany poraz pierwszy w roku 1958. otrzymując 23,6 proc. głosów ,a swoim szybie. W roku 1961 podwoił swoje głosy otrzymując 47,20 proc, gdy natomiast kandydat CGT otrzy-

mał 46 procent głosów. Kolega Świętek Admss z Noeux, skarbnik Polskiej Federacji Górników, został również ponownie wybrany utwierdzając swoją pozycję, Kolega Ambrozy Bernard z Lens, tak samo został na nowo wybrany.

Mozemy powiedzieć, że potwierdzenie wyborów naszych kolegów, świadczy o sumieniem spełnieniu swego zadania ku pełnemu zadowoleniu wszystkich górników.

Z otrzymanego sukcesu, Kongres gratuluje swym kolegom.

W OBRONIE PRZED KRYZYSEM WĘGLOWYM.

Zarysowującego się kryzysu węglowego jaki powoduje nadprodukcja, zmusza do szukania wyjścia z tej sytuacji. Od samego początku zarysowującego się kryzysu jasne było, że jest to problem do rozwiązania nie przez dany kraj, lecz przez porozumienie międzynarodowe.

W tej sprawie, odbyły się już konferencje wstępne w Luksemburgu, zwołana z inicjatywy Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali (C.E.C.A.). W konferencji tej wzięli udział przedstawiciele rządów 6 krajów należących do Wspólnego Rynku (Marché Commun), przedstawiciele Europejskiego Banku Inwestycyjnego oraz przedstawiciele pracodawców i pracobiorców z tych krajów.

Jak było do przewidzenia, konferencja ta, jako najlepszy środek zaradczy przeciw kryzysowi węglowemu, uznała przemianę przemysłową dotkniętych okregów. Przemiana taka polegać będzie na przygotowaniu do innego zawodu górników pozbawionych pracy i na instalacji innych zakładów produkcji w miejscu zamykanych kopalń (jako to zażądały już od szeregu lat związki zawodowe) By w przybliżeniu ustalić zadania jakie zaistnieją w momencie przemiany, konferencja zajęła się potrzebami pomocy finansowej dla ewentualnego przekształcenia, zjawiskami natury społecznej które przy tej okazji zaistnieją. Wreszcie przestudowała sprawy mające ułatwić przemianę oraz sposób przeprowadzenia takiej oprecji.

Jakkolwiek do tej konferencji nie należało podejmować decyzji, to jednak była ona bardzo ważną, gdyż wysunęła dużo praktycznych wniosków, które w formie zaleceń C.E.C.A. przekaze rządów krajów Wspólnoty. Rządy bowiem będą powołane do oddziaływania na przemysł, by tenże instalował się raczej w okolicach dotkniętych kryzysem węglowym.

Wskutek udzielania pomocy finansowej, rządy będą mogły wpływać na mniejsze i średnie przedsiębiorstwa przemysłowe by te przenosiły się lub instalowały w okolicach podlegających przemianie.

W gruncie rzeczy jednak, prawdziwy problem to nie schyłek użytku węgla, lecz przystosowanie przemysłu węglowego do nowych warunków jakie wypływają z użytkowania mazutu, gazu

elektryczności i innych źródeł energii. Kraje produkujące węgiel, mogą zachować jego rolę, przez koordynację źródeł energetycznych, pod jakimi postaciami takowe by się zjawiły.

W każdym razie, zamierzenia przemiany przemysłowej, interesują w chwili obecnej górników dotkniętych już kryzysem, gdzie stali się oni ofiarami bezrobocia, zwolnienia z pracy lub przejścia na przedwczesną emeryturę. We Francji odnosi się to, jak dotychczas, do paru tysięcy górników. Ale nie tylko górników. Przemianą taką zainteresowana jest również ludność okręgów słabo uprzemysłowionych. Wskutek bowiem instalacji przemysłowych zakładów pracy w tych okolicach, ludność miejscowa znajdzie lepiej płatne zajęcie a przez to poprawi swój byt.

WYBORY DO GORNICZEGO UBEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO.

W dniu 5 listopada 1960 roku, odbyły się na terenie Francji wybory do górniczych Kas Chorych. Wybory te są bardzo ważne bowiem wybrani administratorzy zarządzają Kasą Chorych przez okres 4 lat i od nich w dużej mierze zależy kierunek społeczny wszystkich komórek ubezpieczenia społecznego w górnictwie.

C.F.T.C. kładła zawsze nacisk na charakter rodzinny ubezpieczenia społecznego i stopniowo, w miarę jak wpływy jej wzrastają na podejmowane decyzje, wprowadza reformy korzystne dla rodzin robotniczych.

W wyborach z listopada, górnicy zatwierdzili namacalnie społeczną politykę CFTC.

W naszym Zagłębiu Nord i Pas-de-Calais, fortecy marksizmu, CFTC odniosła wspaniały sukces. Istnieje bowiem 12 Kas Chorych i w każdej z nich listy nasze postąpiły naprzód zdobywając 2 nowe mandaty. Organizacja FO zdobyła 1 mandat, natomiast CGT utraciła 3 mandaty.

W porównaniu do wyborów z roku 1955 w naszym zagłębiu CFTC zdobyła 5.059 głosów dodatkowych. CGT straciła 4.239 a FO straciła 902 głosów. Nowe mandaty zdobyliśmy w Lens i w Bruay.

Tutaj na nowo musimy pokreślić piękny wynik jaki osiągnął nasz kolega Jozef MAJECKI delegat górnicy na szybie 4-tym w Bruay. Na jego liście CFTC padło 41,7 proc ogólnych oddanych głosów.

Pokreślamy że w Kasie Chorych w Bruay zasiadywało dotychczas dwóch administratorów CFTC. Obecnie jest ich trzech bo obok kol. Edmunda STOCKIEGO, został wybrany dodatkowo MAJECKI.

Piękny ten sukces, pomimo ataków i kłamstw szerzonych przez CGT, zawdzięczamy naszym działaczom jak i również członkom i sympatykom, którzy gromadnie szli głosować.

Federacja Górników CFTC składa im braterskie podziękowania. Wynik głosowania jest jasnym dowodem ze metody pracy oraz uczciwość w informacji jakie cechują CFTC są ogólnie uznane.

To uznanie prawdy i poświęcenia się, trafia do serca działaczy naszych którzy w dalszym ciągu i jeszcze z większą chęcią, pracować będą nad polepszeniem losu świata pracy.

DODATKOWA PENSJA W GORNICTWIE.

W działalności syndykalnej XV-go Kongresu Sekcji Polskich powiedzieliśmy ze kariera górnikowa nie jest ukoronowana dostateczną pensją starczą. Dlatego też nasza Federacja Górnicza wysuwała ustanowienia dodatkowej pensji obliczanej na podstawie przepracowanych lat w zawodzie górnictwem. Powyższy projekt został złożony w zarządzie kopalń francuskich oraz zainteresowanych ministerstwach.

Ten wysunięty postulat na rzecz braci górnictwa przez naszą organizację CFTC, został uwięziony sukcesem, bo dodatkowa pensja dla górników została zdecydowana na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 31 listopada 1959 roku? Tak samo ze pensja ta będzie obowiązywać do I stycznia 1960 r.

W zasadzie więc tak zwane "retraite complémentaire" powinna już wejść w życie dla górników którzy odeszli na emeryturę. Sprawa się jednak skomplikowała ze względu na swoisty charakter systemu pensji w górnictwie.

Istotnie, ustanowienie pensji dodatkowych w ramach ubezpieczeń okazało się nie możliwe ze względu na wielką ilość pensjonowanych. Statystyki z września 1959 r. wykazują, iż w tym czasie było 302.000 pracowników zatrudnionych w górnictwie, gdy jednocześnie 316.000 korzystało już ze świadczeń starości wypłacanych przez Caisse Autonome des Mineurs w Paryżu.

Ta liczba pensjonowanych będzie jeszcze wzrastać i było wówczas nie do pomyślenia by, w takich warunkach górnicy mogli posiadać własny system dodatkowych pensji.

Trzeba było szukać innego wyjścia. Zarząd kopalń, za zgodą organizacji syndykalnych (CFTC i FO) wszedł w kontakt z instytucją pensji dodatkowych, tak zwanej U.N.I.R.S. która zapewnia takie świadczenia pracownikom innych zawodów. Instytucja ta wyraziła zgodę na ujęcie górników ramami UNIRS.

Tak ze dodatkowa pensja dla górników weszła już w stadium realizacji. W pierwszej połowie lipca 1960 roku, byli górnicy którzy ukończyli 60 lat otrzymali pierwsze zaliczki na poczet tej pensji, jak i następnie wdowy które ukończyły lat 55.

Zaliczki te wypłacono tym górnikom którzy ukończyli 60 lat życia do 31 grudnia 1959 roku.

Oczywiście, górnik będzie zainteresowany taką pensją jeżeli otrzyma ją z chwilą opuszczenia kopalni. Toczą się więc dalsze rozmowy pomiędzy organizacjami syndykalnymi i zarządem kopalń nad systemem powiązania między wiekiem pensyjnym obowiązującym w górnictwie oraz tym, który obowiązuje w reżimie ogólnym ubezpieczenia społecznego.

Federacja Karojowa Górników C.F.T.C. domaga się, by zarząd kopalń wypłacał świadczenia zastępcze " indemnité complémentaire " wszystkim byłym górnikom na pensji aż do czasu gdy były górnik dojdzie do wieku lat 60, czyli czasu objęcia go przez UNIRS.

Uważamy że i stopniowo i te trudności powinny wkrótce być wygładzone.

Odnosnie dodatkowej pensji dla górników, nie chcemy polemizować ale tylko przywrócić prawdę, wdziałkiem roszczeń organizacji CGT, która w swym cegetowskim organie upublikowała protokół podpisany przez CGT w dniu 24 maja 1960 roku z Głównym Zarządem Kopalń w sprawie dodatkowej emerytury dla górników.

Podając datę podpisu protokołu w dniu 24 maja dowiedli tylko kłamliwości swojej propagandy, według której byli oni pierwszymi twórcami tej zdobyczy gorniczej. W rzeczywistości ten uzgodniony, protokół został podpisany z przedstawicielami kopalni i przedstawicielami C.F.T.C. i F.O. już dnia 19 maja 60

O BEZPIECZENSTWO W GORNICTWIE.

Ażeby zapobiec licznym katastrofom w kopalniach, ponawiamy jeszcze raz naszą rewindykację, żądając większego bezpieczeństwa w pracy, w szczególności po ostatnich katastrofach w roku 1959 w Meulebach, oraz nowa katastrofa w tym samym Zagłębiu na szybie " Sainte-Fontaine " gdzie zginęło 7 ofiar.

Ilość wypadków śmiertelnych wzrasta znacznie. Górnicy zastanawiają się coraz poważniej nad tym stanem rzeczy i razem z organizacjami zawodowymi domagają się, ażeby zrobiono wszystko, co jest możliwe, by zapewnić im bezpieczeństwo pracy, bo chodzi przecież o życia ludzkie.

PENSJE STAROŚCI.

Na podstawie uzyskanej ruchomej skali przez naszą organizację zawodową, pensje gornicze zostają dostosowane jeżeli podwyżka zarobków przekracza 3 procent.

Na podstawie tej dogodności, pensje starych górników, wdów, inwalidów oraz sierot, zostały dotychczas niejednokrotnie podwyższone, co jest faktem.

Lecz na jedną rzecz nie możemy być zgodni z kierownictwem Kasy Gorniczej, a to mianowicie sposob obliczania tej pod-

wyzki.

Biorąc przykład z przyznanej podwyżki zarobków górniczych o 2;5 proc począwszy od I-go stycznia 1960 roku, 1,5 procent począwszy od I-go maja 1960 r. zliczając niniejsze, pensje starych górników powinny być podwyższone o 4 proc. jak ześmy żądali.

Natomiast rząd zdecydował inaczej, przyznając podwyżkę począwszy od I-go Marca, a płatna I-go czerwca. w stawce 3,30

Nie jest to sprawiedliwe, i w tym celu zażądaliśmy zniesienia klauzuli art. 174 z roku 1956, a demagając się ze pensje górnicze powinny być podwyższone od dnia podwyżki zarobków górniczych. Za każdym razem pensjonowani są pokrzywdzeni, tą razą pensjonowani tracili 2 miesiące podwyżki, styczyn i luty, poza tym 1,5 procent podwyżki zarobków począwszy od I-go maja nie była zaliczona pensjonowanym.

Na silne nalegania naszych przedstawicieli w Kasie Górniczej, metoda przyznania pensji po ostatniej podwyżce zarobków w górnictwie, została częściowo zmieniona, bo dołączone te opóźnione 1,5 proc. .

Jak koledzy mogą stwierdzić, że czuwamy nad ich prawami, lecz z tego także wynika konieczność walki, akcji ramię przy ramieniu. Nasuwa się konieczność zasilenia naszych syndykatów i sekcji syndykalnych, bez których organizacja akcji jest niemożliwa. Wczorajsze obowiązki, dzisiejsze obowiązki, to pewność zwycięstwa na jutro.

W USŁUDZE INWALIDÓW PRACY

Pragnąc służyć wszystkim kolegom inwalidom pracy, ich wdow oraz sierot; CFPC uzyskała także tak zwaną ruchomą skale rent a tym samym azeby dostarczyć możliwości zycia ofiarom wypadków przy pracy i chorych na pylice.

Dzięki tej inowacji, osobista rewaloryzacja rent zostaje automatycznie zastosowana, a jako najistotniejszy dowód, to ostatnia podwyżka o 7,7 procent począwszy od marca 1961 roku.

Niestety jeden raz więcej ubolewamy, że niniejsza ustawa nie obejmuje tą podwyżką, tych wszystkich inwalidów pracy i chorych na pylice, których procent niezdolności nie przekracza ponad 10 proc. pomimo kilkakrotnych protestów organizacji CFPC.

Powyzsze zagadnienie nie zostało jeszcze dotychczas rozwiązane, ale jesteśmy przekonani, że wszyscy razem zdołamy narzucić czynnikom publicznym, aby zostało to uregulowane w sposób przychylny dla górników inwalidów pracy oraz chorych na pylice.

PRASA SYNDYKALNA.

Nie będzie od rzeczy, gdy i w powyższym sprawozdaniu akcji syndykalnej, jak z przed dwóch lat powrocimy do zagadnienia prasy syndykalnej.

Nie zapominajcie drodzy koledzy działacze, że prasa syndykalna, to poważna broń w ręku każdego pracownika. Ze przez czytanie prasy syndykalnej, klasa robotnicza zapoznaje się z prowadzoną akcją syndykalną.

Każdy zorganizowany pracownik, pensjonowany, wdowa lub inwalida pracy, nie czytając prasy syndykalnej, będzie stale mylnie poinformowany.

W tym celu, aby rzesze społeczeństwa pracującego miały możliwość dowiedzieć się o swych prawach, została do tego celu powołana do dyspozycji każdego pracownika, prasa syndykalna.

Nie zapominajcie, że przez doręczenie, prasy syndykalnej koledz, znajomemu koledze pracy, lub sąsiadowi, przyczyni się do zdobycia członka dla waszej sekcji.

Dlatego przynależy się każdemu działaczowi, członkowi rozpowszechniać naszą prasę syndykalną.

3 DOKUMENTS MINIERS W REKU KAZDEGO DZIAŁACZA "

Dla własnej dokumentacji drodzy koledzy, Krajowa Federacja Górników C.F.T.C. wydaje do waszej dyspozycji tak zwany " Documents Miniers " publikacja w formie kart odłączalnych, tak zwane " Przewodnik Działacza " który zawiera najgłówniejsze informacje dokumentacyjne (jak pensje, renty wypadków przy pracy, chorób zawodowych, zarobki itd. itd.) . Konieczne dla akcji syndykalnej każdego dnia- Document Miniers ukazuje się co dwa miesiące w języku francuskim .

Wobec niniejszej dogodności, każdy działacz syndykalny powinien być zaobonowany do " Documents Miniers " bo jest to prawdziwe narzędzie pracy syndykalnej dla każdego działacza.

Hasłem więc niech będzie " Przewodnik Działacza " winien znajdować się w ręku każdego członka zarządu sekcji polskiej.

Jesteśmy pewni że nasz ponowiony apel, nie pozostanie bez echa, i że każda sekcja zaobonuje się do " Documents Miniers " .

(10)
DZIAŁALNOŚĆ POLSKIEJ FEDERACJI
GÓRNIKÓW

Pozostaje nam do omówienia działalność na odcinku polskim, czyli raczej Federacji Polskiej Górników. Tutaj wypada podkreślić, że Sekcje polskie działają dość sprawnie.

Przynależy podkreślić także nie tylko sprawną pracę administracyjną ich sekcji, lecz i także skuteczne uczestniczenie w akcji propagandowej mającej na celu werbowania nowych członków do Sekcji Polskich CFTC.

Zarządy Sekcji Polskich, są w ścisłych kontaktach z działaczami Sekcji Francuskich, biorąc udział w posiedzeniach i zebraniach Francuskich Federacjach Grupowych, ograniczając się w swej akcji czysto syndykalnej.

Jednakowoż ubolewać trzeba że w licznych koloniach w których zamieszkują dość liczne rodziny polskie, wielu spotyka się robotników, którzy twierdzą iż związki zawodowe są im niepotrzebne, że sami mogą sobie dać radę, więc pocóż opłacać syndykat. Inni jeszcze twierdzą, że związki zawodowe są doskonałą imprezą handlową, zbudowaną jedynie po to aby wykorzystać robotnika.

Odpowiedzieliśmy już niejednokrotnie na te wyrzekania - ale nie ma większego głuchego jak ten który nie chce słyszeć. Można by przypuszczać że te wywody w większości wychodzą od egoistów robotników którzy zatracili poczucie swej godności ludzi pracy, i to właśnie dlatego że nie chcą jej bronić, dlatego że stracili również poczucie solidarności robotniczej. I jeżeli w dzisiejszym dniu wiele jeszcze pozostaje do osiągnięcia, aby polepszyć dolę człowieka pracy, to ich wina, gdyż stroniąc od związku zawodowego, stronią od obrony własnego interesu.

Jest zachęcającym jednakowoż, że wielu robotników już zrozumiało, że dla zaprowadzenia prawdziwej sprawiedliwości społecznej, muszą oni się złączyć, zorganizować w takich związkach zawodowych, jakie kierują się temi zasadami sprawiedliwości społecznej uwzględniającej miłość bliźniego, dobrą wolę a nie opierających się właśnie na jednym w powodów sukcesów, rozwoju i co dzień zwiększającej się liczby członków Chrześcijańskich Związków Zawodowych.

Oczywiście to jest dużo, ale jest to jednak za mało. Bo obok pasożytów i zorganizowanych, dużo jeszcze jest robotników niezdecydowanych, nieświadomych, niezorganizowanych. I tych trzeba przekonać że są w błędzie.

I tu właśnie zaczyna się nasze pole działania. Nas; to znaczy wszystkich - działaczy, mężów - zaufania też i członków zarządu jak i zwykłych członków sekcji. Może nie zawsze zrobiliśmy wszystko aby uświadomić naszych braci górników, o wartościach naszych zasad, o naszych celach, a tym że syndykaty chrześcijańskie są jedynym naprawdę WOLNYM związkiem zawodowym.

.../..

Wolnym od jakichkolwiek czynników politycznych, wolnym od jakichkolwiek czynników " klerykalno-reakcyjnych " (jak to głoszą nasi przeciwnicy) ale opieramy się na jedynie zdrowych zasadach, na światopoglądzie chrześcijańskim który ich razi swą wyznością, słusniejszoscia nad ich teoriami materialistycznymi.

Jako Polacy, nie możemy dalej sobie pozwolić na luksus twierdzenia, że będąc na obczyźnie to co się tu dzieje, co się dzieje we Francji nie nas nie obchodzi. Gdzie jest solidarność robotnicza? Gdzie jest wdzięczność dla kolegów Francuskich, za to że ich Kraj dał nam możliwość pracy i życia? Wiemy że nie zawsze wszyscy francuzi wykazali nam zrozumienie, może nawet niektóre koła wrogo się do nas nastawiły. Ale w gruncie rzeczy są to tylko jednostki, jak powiedzieliśmy poprzednio.

Właśnie dlatego że jesteśmy na obczyźnie, mamy wobec siebie, wobec naszych rodzin ale też wobec naszej Kochanej Ojczyzny- poważne odpowiedzialności, za nasze stronienie od akcji zawodowej w ramach chrześcijańskiego ruchu zawodowego, w ramach Polskiej Federacji Górników CFTC, bo Polska Federacja jest bowiem tym czynnikiem który nie tylko dba o wasze sprawy czysto zawodowe, ale też o wasze bolączki emigracyjne, o wasze sprawy polskie.

Nie zapominajcie że przyszłość należy do Was, do chrześcijańskich związkowców

o
o o

W obecnym sprawozdaniu działalności Polskiej Federacji Górników, nie poruszamy rewindykacji, czyli postulatów które zostały załatwione, jak Medal Pracy, Krajowy Fundusz Solidarności oraz Knappschaft. Dzięki wytrwałej akcji Polskiej Federacji.

SPRAWA KNAPPSCHAFTU.

Jak zaznaczyliśmy w sprawozdaniu XV-go Kongresu Polskiej Federacji Górników CFTC, że wprowadzie kwestia knappschaftu dla byłych starych górników z Westfalii, została załatwiona w 90 procentach, i że ci knappschaftowcy już pobierają swą przynależną pensję z Niemiec.

Lecz spowodu dalszych napływ wniosków pochodzących od starców którzy z winy organizacji CGT i innych czynników nie przychylnych do tej sprawy, zaprzęścili kilka lat, dopiero obecnie rozpoczynają swe formalności w celu nabycia praw do powyższej emerytury.

W tym też celu, Polska Federacja Górników na Krajowym Kongresie w Kolmarze we wrześniu 1960 roku, w swej rezolucji zażądała, ażeby ustanowiono specjalną komisje łącznikową,

której zadaniem będzie przyspieszenia likwidacji pozostałych teczek jak i zarazem nowych wniosków o pensje konwencyjne które załatwiane są bardzo opieszale.

Co się dotyczy nas, nie karmiliśmy jałową propagandą na sposób CGT, pokrzewdzonych starców, lecz staraliśmy się nadal czynić ażeby bez głośnych chwałb, naprawdę przeprowadzić konstruktywną pracę dla dobra naszych starców.

W dowód uznania, na ręce Sekretariatu Polskiej Federacji Górników, wpłynęła poważna ilość listów z podziękowaniami.

ZASIŁEK MACIERZENSTWA.

Tak jak w sprawozdaniu XV-go Kongresu, powiedzieliśmy że nie było zadnego odbytego Kongresu Polskiej Federacji Górników by nie poruszono zagadnienia przyznania Rodzinom Polskim tego zasiłku na dzieci obcokrajowców, urodzonych we Francji, a które zachowują narodowość rodziców.

Podkreślaliśmy także że ten postulat nadal będziemy wysuwali tak długo, aż nie otrzymamy zadośćuczynienia.

Dlatego na nowo tą rewindykację postawiamy.

SWIADCZENIE OPAŁU I MIESZKANIE DLA KNAPPSCHAFTOWCOW

Sprawa tej kategorii pensjonowanych nie została dotychczas załatwiona, wobec tego biorąc pod uwagę, że pensjonowani którzy korzystają już dziś na podstawie umowy Francusko-Niemieckiej z dnia 10 lipca 1950 roku, i mimo że posiadają łącznie 30 lat wysługi gorniczej w tych dwóch Krajach lecz nie posiadają 15 lat pracy w kopalniach francuskich, są pozbawieni prawa do świadczeń opału i mieszkania.

Wobec tej krzywdy, Polska Federacja Górników, ponowiła ten postulat na 22-im Kongresie Narodowej Federacji Górników CFTC w Kolmarze, o poparcie tego postulatu, aby sprawiedliwość została wymierzona i tej kategorii pensjonowanych.

NATURALIZACJA.

Stwierdzając że pomimo upływie dwóch lat, a sprawa naturalizacji nie została przychylnie załatwiona, mimo wykazania że koszty związane z załatwieniem formalności przy naturalizacji są bardzo wysokie.

W tym celu prowadzimy nadal u władz francuskich, akcje by

Polacy którzy zamieszkiwali we Francji ponad 25 lat, i nie byli sądownie karani mogli uzyskać bezpłatne obywatelstwo francuskie, na podstawie zwykłej deklaracji, a nie na podstawie przewlekłej procedury stosowanej obecnie.

Niestety w tej dziedzinie nadal jesteśmy sami, bo napewno jak zwykłe drudzy oczekują, nato, by w chwili nadania, mogli swoim zwyczajem ogłaszać i mówić że to właśnie oni wywalczyli dla Polaków bezpłatną naturalizację.

SPRAWA ODNAWIANIA KART UCHODZCY.

Urzędy dla Uchodźców (OFFRA) wystawiają karty uchodźstwa ważne na okres trzech lat, po tym terminie wszyscy uchodźcy są zobowiązani o nowe starania odnawiające ważność ich kart uchodźstwa na dalszy okres trzech lat, pociągając za sobą, nowe wydatki i zabiegi.

Polska Federacja Górników, uważa że jeżeli Prefektury wydają karty tożsamości (carte d'identité) na okres ważności 1^U lat cudzoziemcom zamieszkującym we Francji, podobną procedura powinna być zastosowana przez Urzędy dla Uchodźców, odnośnie ważności kart uchodźstwa.

Powyzsze uprosiłoby zainteresowanym, kosztownych wydatków oraz zabiegów.

BRĄC UDZIAŁ W ŻYCIU SYNDYKALNYM.

Ponawiamy apel do naszych działaczy syndykalistów z okazji XVI-go Kongresu, że winni oni brać udział w życiu syndykalnym na planie lokalnym.

Przynależy wziąć udział we wszystkich przejawach życia syndykalnego, jak konferencje, zebrania obwodowe lub załogowe, oraz w tak zwanych matinée d'Étude albo formacji, urządzanych przez federacje grupowe. Stwierdzieliśmy że są grupy w których współdziałanie sekcji polskich z francuskimi jest bardzo ścisłe, są natomiast grupy w których ta współpraca w tej dziedzinie jest bardzo mała a nawet nie istnieje.

W tej sprawie, koledzy piastujący stanowiska w zarządzie miejscowych sekcji, powinni podjąć bezwzględnie inicjatywy ażeby podobny stan rzeczy naprawić.

Wierzemy że nasi koledzy nie omieszkają ustosunkować się przychylnie do powyższego apelu.

SZKOLENIE KARD SYNDYKALNYCH.

Zapoczątkowane od kilku lat, kursy syndykalne przez Polską Federację Górników, dla polskich działaczy syndykalnych, rozwijają się dość pociągająco nadal każdego roku.

Kursy te są wyłącznie przeznaczone dla przyszłych działaczy syndykatów chrześcijańskich, po mając między szeregiem swych zadań cele wychowawcze. Do zadań syndykatów należy wychowanie swych członków, tak, aby w miarę możliwości, każdy z nich stał na jednej wspólnej płaszczyźnie. Jest to jednym z obowiązków każdego prezesa, sekretarza, skarbnika i męża-zaufania sekcji, którzy powinni informować i wyjaśniać kwestje niezrozumiałe oraz zagadnienia interesujące członków.

Dla celów wychowawczych cały wysiłek działaczy syndykalnych powinien być skierowany na zebrania dyskusyjne, wydanie biuletynów informacyjnych, organizowanie kursów wakacyjnych, kursów korespondencyjnych, dawanie artykułów do prasy itp- itp.

A oprócz tych rzeczy, dziś rozmiar przedsięwziętego zadania wymaga i także zrozniczkowania środków.

C.F.T.C. musi pogłębić swój fachowy charakter związku zawodowego. Minęły czasy, gdy wystarczała obszerna wymiana zdań, dotyczące jedynie ogólnych interesów klasy pracowniczej.

Zagadnienia kwalifikowania pracowników, przysposobienia do pracy, ochrona pracownika, które w umowach zbiorowych wczoraj jeszcze były conajmniej tytułami rozdziałów stają się dzisiaj przedmiotem pogłębionej wymiany zdań.

Niemniej też jest konieczne szkolenia działaczy związku zawodowego w dziedzinie gospodarczej. Nie można dziś traktować problemów społecznych w oderwaniu od życia gospodarczego. Tylko głęboka znajomość zagadnień gospodarczych pozwala na właściwe rozwiązanie problemów społecznych.

Ponadto nie przynależy się nam zapominać, że przywódcy ruchu zawodowego w coraz większym stopniu będą powoływani do zajmowania miejsc w zespołach kierowniczych przedsiębiorstw, obok kierowników produkcji i kierowników administracji.

Dlatego też, dla każdego działacza związku zawodowego, poważnie pojęta praca nas sobą samym jest nieodzownym warunkiem właściwego wywiązania się z przyjętych na siebie obowiązków, a dla związku zawodowego posiadania przygotowanych w ten sposób działaczy stanowi wprost kwestię bytu.

W tym celu Polska Federacja Górników CFTC, rok rocznie apelowała do wszystkich Sekcji Polskich, o jak najliczniejszy udział działaczy syndykalnych na kurs szkoleniowy do Vaudricourt, a mimo tych apeli, nie bardzo liczni koledzy wzięli udział.

Dlatego też jak na każdym Kongresie, i dziś z okazji XVI-go Kongresu, ponawiamy nas apel, by sekcje polskie zastanowiły się nad koniecznością w najbliższej przyszłości do ruszenia z miejsca, w celu koniecznego brania udziału w szkoleniu polskich kard syndykalnych.

WPEŁNI POSWIECENIA I ZAPAJU DO DALSZEJ
AKCJI

W końcowym dwurocznym przeglądzie akcji syndykalnej, Nie twierdzimy, że wszystko dobrze zostało zrobione. Dlatego też Kongres dżsiejczy ma wyciągnąć wnioski i konkluzje z tej akcji, oraz nakreślić drogę, jaką iść ma nasza Federacja.

Jednak przynależy się mieć pod uwagę, że drogę przebyłą od ostatniego Kongresu do dzisiejszego, najezona była różnymi trudnościami. Syndykalizm nas pokonał je zwycięsko. Pokonała je dlatego że nigdy nie zesza z pozycji swej doktryny, zawsze pozostała wierna jej podstawowym zasadom. Syndykalizm CFTC w poczuciu głębokiej odpowiedzialności sprawy robotniczej, którego losami bardzo często kieruje, w poczuciu troski o polepszenie jej bytu.

W głębokim poczuciu interesów polskich robotników, Polska Federacja Górników, pozostając wierna idei mas robotniczych powinna stanowić źródło jej siły.

Ustawicznie gotowa poświęcenia się dla wspólnego dobra, znajdując swój wyraz w zbiorowym wysiłku dla dobra i przyszłości społeczeństwa, napawa często człowieka pracy radością i pozwala zapomnieć o własnym nieraz ciasno pojętym interesie. I miejsce jej zajmuje dobro zbiorowe oraz zadowolenie płynące ze świadomości dobrze spełnionego obowiązku. W takim klimacie narasta świadomość solidarności wśród ludzi pracy i daje człowiekowi pogłębienie jego życia ideowego i poczucia zadowolenia ze spełnionego obowiązku.

Przynależy się jeszcze wziąć pod uwagę świadomość wspólnego przeżywania w pracy powodzeń i rozczarowań, przykrości i niesprawiedliwości, wówczas możemy wyrobić sobie pojęcie na jak głębokich podstawach opiera się poczucie solidarności świata pracy.

Czy syndykalizm chrześcijański nie wykazał dość jawnie ze staje w obronie interesów świata pracy. Kto prowadzi energiczną akcję przeciwko wszelkim przejawom niesprawiedliwości? Wszyscy dobrze wiecie drodzy koledzy jaką należy dać na to pytanie odpowiedź.

Czy to nie dzięki CFTC ze zostało kilkakrotne dostosowanie zarobków, podwyżki premii produktywności, premii wyniku, pensji starości, rent wypadku przy pracy i chorób zawodowych, pensji dodatkowej, medal pracy, knappschaft, fundusz solidarności i wiele innych zdobyczy.

Tak uzyskaliśmy te wyniki pomimo wszelkich manewrów sąsiednich central robotniczych.

Wszyscy koledzy mogą sobie uprzytomnić jakie zdobycze moglibyśmy przeprowadzić jeszcze przy szerszym poparciu

olbrzymich liczb stroniących górników, o organizacji zawodowych.

To też właśnie powinno nas pobudzić o troskę odzyskania do naszych szeregów wielu rodaków pracowników niezorganizowanych dotychczas,; Niech wyjdą i oni z ukrycia obojętności. Wesprzyjmy potęgę naszej liczby Sekcji Polskich.

/ być /

Powinno to głównym sensem naszych zadań, i jeżeli każdy na swym odcinku spełni ten braterski obowiązek, to przyszły kongres nasz zanotuje wspaniałe zwycięstwo w dziedzinie propagandy werbunkowej.

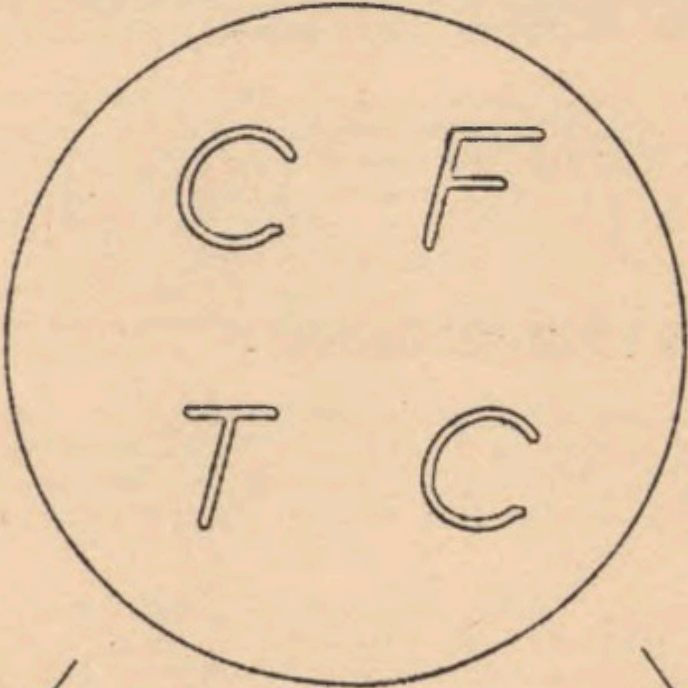
Siła syndykatu zależna jest od nas. Jeżeli nas będzie wielu, nie tylko zasilemy szeregi naszych kolegów francuskich, ale sami będziemy mieli głos i znaczenie. Nasze Sekcje Polskie będą miały prawo stawiania wniosków w obronie swych członków, jak również w sprawach dotyczących się ogółu Polaków.

Od nas więc tylko zależy, aby jednoczyć się razem, mieć siłę i podstawę do obrony swych praw.

A w pracy tej.....

SZCZESC WAM BOZE

Lens, dnia I Października 1961 .

C

F

T

C

